

[Aksel Larsen.]

Herald Tribune" læse følgende udtalelse af den amerikanske øverstkommanderende i Korea, general Roberts:

„Der er 13 eller 14 amerikanere i hver koreansk division. De arbejder med de koreanske officerer. De lever sammen med dem ved fronten — ved den 38. breddegrad —, er sammen med dem både under kampoperationer og under hvileperioder.“

Jeg tror, det er tilstrækkeligt om udenrigsministerens urigtige påstand om, at alle amerikanske militærpersoner har forladt Korea.

Udenrigsministeren giver en forkeret fremstilling af De Forenede Nationers militærkommissions rapport, og selvom det ærede medlem hr. Kristen Amby forsøger at bakke udenrigsministeren op, bliver fremstillingen ikke mere rigtig.

Den 25. juni sendte De Forenede Nationers Koreakommission til FNs generalsekretær Trygve Lie et telegram, hvori der står — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Republikken Koreas regering meddeler, at stærke angreb af nordkoreanske styrker er sat i gang langs hele den 38. breddegrad ca. kl. 4 morgen den 25. juni.“

Det, jeg har sagt i går, er, at Koreakommissionen aldrig i sine rapporter har dokumenteret, at det var Nordkorea, der begyndte, men kun henvist til, at den havde fået denne meddelelse fra Syngman Rhee og hans regering, og det er jo tilfældet.

Den 26. juni anbefalede FNs Koreakommission, at sikkerhedsrådet tager under overvejelse at opfordre begge de kæmpende parter i Korea til at samtykke i en neutralmægler eller at anmode medlemmer af FN om at forsøge mægling.

Det er i overensstemmelse med, hvad der står i FNs pagt, at man, hvis fjendtligheder udbræder, først skal forsøge mægling. På det tidspunkt havde MacArthur allerede grebet militært ind. Så fik han det konfirmeret af Truman og den amerikanske regering. Beslutningen om militære operationer i Korea var truffet, før sikkerhedsrådet trådte sammen og besluttede at anmode Amerika om at gribe ind. Til yderligere oplysning tjener, at FNs Koreakommission havde såkaldte „field observers“ ved grænsen, og de afgav en rapport den 24. juni 1950, hvori det blev sagt:

„Ingen rapport er blevet modtaget om nogen usædvanlig aktivitet af nordkoreanske styrker, som ville antyde nogen forestående ændring i den almindelige situation langs grænsen.“

Det er påfaldende, at denne rapport først blev offentliggjort den 30. juni.

Det er ikke rigtigt, at FN ville en fredelig løsning; hvis det var tilfældet, havde det gjort det, det var forpligtet til, nemlig forsøgt på fredelig mægling, men FN har aldrig villet forhandle med den nordkoreanske folkeregering.

Udenrigsministeren siger, at USAs skridt mod Formosa ikke er aggression mod Kina, for USA har ikke besat Formosa, men kun lagt en flådeblokade omkring den. Udenrigsministeren ved, at dette ikke er rigtigt, og ved, at der strømmer amerikanske militærforsyninger til Formosa, og at der ikke alene findes en amerikansk militærmission, men også store troppestyrker, og at iøvrigt Chiang Kai-Shek på Formosa kun lever af bevillinger fra Washington.

Jeg skal gå forbi udenrigsministerens fornyede forgæves forsøg på at snakke sig væk fra sanktionerne ved stadig stædigt at kalde dem våbenembargo og gå over til Grønland.

Derom siger udenrigsministeren, at mine argumenter er luftige, mine argumenter for, at Amerika vil bruge Grønland som angrebsbase, har jeg fra visse magasiner og amerikanske privatmænd. Jeg skal tillade mig at nævne navnene på en række af de personer, som ministeren kalder amerikanske privatmænd, og som enten direkte har sagt, at Grønland skal bruges som base for angreb på Sovjetunionen, eller som har udtalt ønske om en udvidelse af fjendtlighederne i Korea og en snarlig krig mod Sovjetunionen. Jeg kan ikke nævne dem allesammen, men jeg skal nævne nogle enkelte — så kan det ærede medlem hr. Hans Hedtoft nok så mange gange sige, at det er en flok idioter —, og jeg vil bede den højtærede udenrigsminister bagefter gå op og sige, om han anser dem for privatmænd. Jeg har bl. a. nævnt følgende navne i denne og en foregående debat:

Oberst Bernt Balchen, en nordmand, den engelske ambassadør Duff Cooper, den engelske generaløjtnant Richard Gale, US-senator Alexander Wiley, de tidligere nævnte vicekrigsminister Griffith, marineminister Matthews, formanden for finansudvalget i repræsentanternes hus Clarence Cannon og endvidere guvernør Th. E. Dewey, senator Taft, chef for US luftvåben, general Arnold, hans efterfølger, general Spaatz, US oberst Charles A. Hubbard, Marshall-administrator i Korea Johnson, brigadegeneral Roberts, US forsvarsminister Marshall og præsident Truman.

Jeg har ikke noget imod, at det ærede medlem hr. Hans Hedtoft betragter dem